

питання з застосуванням більш творчих і нестандартних методів для подальшого розвитку творчого мислення учнів.

Запровадження необхідних активних методів у освітній процес початкової школи, окрім реалізації дидактичних принципів, надасть можливість посилити мотивацію навчальної діяльності, інтерес до оволодіння новими знаннями, вміннями і їх практичному використанню, сприятимуть розвитку усного мовлення і навичок спілкування загалом, покращить рівень соціалізації в суспільстві, а також вміння формулювати, обґрунтовувати і висловлювати власну точку зору.

Реалізація дидактичних принципів в НУШ здійснюється за допомогою таких методичних прийомів як: створення проблемних ситуацій, які спонукають учнів до самостійного пошуку знань, застосування методів навчання, які активізують пізнавальну діяльність учнів, використання різноманітних форм і методів роботи, які дозволяють учням проявляти свою ініціативу та творчість, а також створення умов для індивідуального підходу до навчання учнів (Вишківська, Шикиринська, 2019). Реалізація дидактичних принципів в НУШ є важливою умовою для забезпечення ефективності освітнього процесу. Вона сприяє розвитку умінь і навичок учнів, формуванню їхніх особистісних якостей та компетентностей. Важливо, щоб реалізація дидактичних принципів була системною і враховувала індивідуальні особливості учнів.

Отже, узагальнюючи, варто зазначити, що сучасні дидактичні процеси є складною і багатогранною системою, яка постійно розвивається і вдосконалюється. Вони спрямовані на формування в учнів ключових компетентностей, необхідних для життя в сучасному світі. Для покращення функціонування дидактичних процесів в житті учня бажано враховувати будь-які деталі: сучасні вимоги до якості освіти, які постійно змінюються, роль учня як окремого індивіда, діяльність якого спрямована на освітній процес і, врешті-решт, на індивідуальні особливості самого учня, його здатність і бажання навчатися тощо. Лише з урахуванням всіх можливих деталей у існуванні дидактичних процесів і їх використання можна досягти бажаного, ефективного успіху у навчанні дітей.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Бібік, Н.М. Нова українська школа: порадник для вчителя (2018). Київ: Літера ЛТД. 160 с.
2. Вишківська, В., Шикиринська, О. (2019). Організація процесу навчання в новій українській школі: теоретико-практичний аспект. *Молодь і ринок*. № 11 (178). 115–119.

Ужицький В. Б.

*Інститут педагогіки НАПН України
(Київ, Україна)*

ДО ПРОБЛЕМИ СТАНОВЛЕННЯ І РОЗВИТКУ ШКІЛЬНОГО КУРСУ ІНФОРМАТИКИ В УКРАЇНІ

Реформування системи національної освіти впродовж майже трьох десятиріч незалежної України, супроводжуване різними викликами соціально-культурного та економічного характеру, динамічний розвиток інформаційно-комунікаційних технологій, діджиталізація суспільства винятково актуалізували проблему відображення генези педагогічної думки в змісті шкільного предмета «Інформатика». Українська теорія та методика навчання інформатики у своїй генезі пройшла етапи зародження, становлення та розвитку, утворивши впорядковану систему знань про специфічні педагогічні явища та закономірності процесу опанування здобувачами загальної середньої освіти основ науки інформатики як невід'ємного складника сучасної освіченої людини технологічного суспільства.

Сьогодення формує нові виклики перед методикою навчання інформатики як педагогічною наукою, зумовлені якісною трансформацією науково-освітньої галузі

України, основні напрями якої визначені в законах «Про наукову та науково-технічну діяльність» (2016), «Про освіту» (2017), оновленому Державному стандарті базової середньої освіти (2020).

Серед ключових пріоритетів зазначено, зокрема, інтеграцію вітчизняної науки та освіти у світовий науковий та Європейський дослідницький простір із збереженням і захистом національних пріоритетів, забезпечення цілісності та наступності системи освіти, нерозривного зв'язку зі світовою та національною історією, культурою, національними традиціями, розроблення наукових основ розвитку освіти з урахуванням світових тенденцій та зарубіжного досвіду, а також національно-культурних традицій. З огляду на це, однією з умов модернізації теорії та практики навчання інформатики є дослідження, узагальнення та інтерпретація традицій і здобутків української методичної думки з інформатики в Україні в період з 1991 року на етапах становлення і розвитку змісту навчального предмета, досвід реформування інформатики в школах України, творення її науково-методичного забезпечення.

В умовах якісного оновлення змісту освіти та методів навчання актуалізується також проблема підготовки вчителя інформатики, який має бути обізнаним із тенденціями становлення змісту, методики навчання інформатики. Особливої уваги потребує ознайомлення із сучасними засобами навчання, що є невід'ємним складником уроку інформатики.

Отже, актуалізована проблема потребує наукового обґрунтування теоретико-методологічних засад становлення й розвитку змісту шкільного курсу інформатики в освітній парадигмі незалежної України; здійснення порівняльного аналізу змісту програм, чинних підручників і навчальних посібників з інформатики для закладів загальної середньої освіти.

Чернюк А. П.

*Інститут педагогіки НАПН України
(Київ, Україна)*

ОСОБЛИВОСТІ ФАХОВОЇ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ ФІЛОЛОГІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ В КОНТЕКСТІ СУЧАСНИХ ВИМОГ ДО МОВНОЇ ОСВІТИ

У сучасному світі, який характеризується глибокими змінами в мовному та культурному просторі, філологічні спеціальності набувають усе більшої актуальності, ніж будь-коли раніше. Філологічна освіта відіграє ключову роль у формуванні компетентностей, необхідних для успішної реалізації знань і вмінь філолога в професійній діяльності, та розвитку міжкультурного спілкування. Однак фахова підготовка студентів філологічних спеціальностей постає перед новими викликами, вимагаючи адаптації до сучасних вимог мовної освіти.

Фахова підготовка відбувається за декількома напрямами:

1) виявлення зв'язку сфери особистості з особливостями структури діяльності (знання, уміння, навички) (Худа, Гупка-Макогін, Кочмар, Будз, Поченюк, 2023). Цей аспект підкреслює важливість зв'язку між особистісними характеристиками та професійними компетентностями. Успішна фахова підготовка передбачає не лише набуття конкретних знань і формування навичок, але й їхню адаптацію до особливостей кожного студента (спосіб сприйняття інформації студентом, швидкість формування нових навичок, особливості мислення тощо).

2) формування розвитку мотивів, інтересів, особливостей емоційно-вольової сфери, професійно важливих якостей фахівця в конкретній професійній діяльності протягом її опанування (Худа, Гупка-Макогін, Кочмар, Будз, Поченюк, 2023). Фахова підготовка не